

2) A 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének helytelen alkalmazása, mivel az Elsőfokú Bíróság nem vette tekintetbe a felperes 642952. lajstromszámú THE BRIDGE szövegdjegyét;

– a THE BRIDGE szövegdjegy tényleges és valós használatának bizonyítására a felperes elegendő bizonyítékot nyújtott be a 2868/95. rendelet 22. szabályának (2) bekezdése értelmében;

– az Elsőfokú Bíróság helytelenül alkalmazta a 40/94 rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdését, mivel nem foglalkozott érdemben a felperes által védjegye használatának bizonyítására benyújtott dokumentumok megfélemlőséggel, csupán annak megállapítására szorítkozott, hogy a fellebbezési tanács helyesen járt el, mikor nem vette tekintetbe e védjegyet, lévén a felperes nem bizonyította annak folyamatos használatát mind az öt tárgyévre vonatkozóan, noha ezt a jogszabály nem írja elő.

3) A 40/94 rendelet 15. cikke (2) bekezdése a) pontjának és 43. cikke (2) és (3) pontjának helytelen alkalmazása, mivel az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe a felperes 370836. számon lajstromozott BRIDGE ábrás védjegyet;

– a felperes által a THE BRIDGE védjegy tényleges használatának alátámasztására benyújtott bizonyítékokat elegendőeknek kellett volna tekinteni a BRIDGE védjegy használatának bizonyítására is;

– mindenesetre a felperes BRIDGE ábrás védjegyet „defenzív védjegyeknek” kell tekinteni az olasz védjegy törvény értelmében, és mint ilyen, mentesül a használat bizonyítása alól;

– az Elsőfokú Bíróság hibát követett el azzal, hogy helyt adott az OHIM, első ízben csak vizontválaszában kifejtett (ennél fogva mindenképpen elfogadhatatlan) azon érvének, miszerint a defenzív védjegy intézménye összeegyeztethetetlen a közösségi védjegyoltalom rendszerével. Valójában számos érv szól amelltt, hogy a „defenzív” védjegyek intézménye összeegyeztethető a közösségi rendszerrel.

4) A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjának helytelen alkalmazása, mivel az a tény, hogy a védjegyjogosult a „Bridge” megjelölést magukban foglaló sorozatvédjegy-„család” (sorozatvédjegyek) jogosultja, növeli az ezen összességükben tekintett védjegyek és a BAINBRIDGE védjegy közötti összetéveszthetőséget;

– az Elsőfokú Bíróság, noha elismerte, hogy az a tény, hogy a felperes a „Bridge” megjelölést magukban foglaló sorozatvédjegyek „családjának” jogosultja, főszabályként jelentőséggel bír az összetévesztés veszélye fennállásának mérlegelése során, jelen esetben elmulasztotta ezen védjegyek tekintetbe vételét, lévén azokat lajstromozták ugyan, de nem használták, noha valójában e védjegyek használata mellékes körülmény azon tény mellett, hogy „sorozatvédjegyeknek” kell őket tekinteni.

2006. május 29-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-239/06. sz. ügy)

(2006/C 178/38)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Wilms, C. Cattabriga, L. Visaggio meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

A Bíróság:

– állapítsa meg hogy az Olasz Köztársaság – mivel megtagadta a katonai felhasználásra szánt anyagokra egyoldalúan alkalmazott vámmentesség következtében be nem szedett saját források, valamint a saját források Bizottság részére történő haladéktalan rendelkezésre bocsátásának elmulasztása miatti késedelmi kamatok kiszámolását és befizetését – nem teljesítette az 1552/89/EGK, Euratom rendelet 2., 9., 10. és 11. cikkéből, valamint az 1150/2000/EK, Euratom rendelet megfelelő rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit.

– kötelezze az Olasz Köztársaság-t a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság véleménye szerint az Olaszország által a 150/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ hatálya lépése előtti időszakban egyoldalúan engedélyezett vámmentesség az EK 26. cikktől és a közösségi vámjogszabályoktól való jogellenes eltérésnek minősült, aminek következtében a Közösség vámbevételei, tehát saját forrásai indokolatlanul csökkentek. Az olasz kormány a felperes többször megismételt felszólítása ellenére is megtagadta az 1998. január 1-je és 2002. december 31-e közötti időszakban ily módon elmaradt saját forrásoknak megfelelő összegek kiszámítását és a Közösség részére történő befizetését, valamint az ezen összegek után járó késedelmi kamatnak az ezen ágazatban hatályos jogszabályoknak megfelelő befizetését.

⁽¹⁾ HL L 25., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 13. kötet, 15. o.

A Korkein Hallinto-oikeus (Finnország) által 2006. május 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Fortum Project Finance SA

(C-240/06. sz. ügy)

(2006/C 178/39)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein hallinto-oikeus (Finnország)

Az alapeljárásban érintett fél

Fortum Project Finance SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az Európai Közösséget létrehozó szerződés 56. cikkét és a tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 12. cikke (1) bekezdésének c) pontját, hogy azokkal ellentétes az átruházási illeték (*varainsiirtovero*) kiszabása abban az esetben, ha nem pénzbeli hozzájárulásként értékpapírokat ruháznak át a fent kifejtett módon olyan részvénytársaságra, amely ennek fejében az általa újonnan kibocsátott részvényeit adja át?

⁽¹⁾ HL L 249., 25. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 11. o.

Landgericht Koblenz (Németország) által 2006. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Dynamic Medien Vertriebs GmbH kontra Avides Media AG

(C-244/06. sz. ügy)

(2006/C 178/40)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Koblenz (Németország).

Az alapeljárás felei

Felperes: Dynamic Medien Vertriebs GmbH

Alperes: Avides Media AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e az EK-Szerződés 28. cikke szerinti áruk szabad mozgásának elvével az a német jogszabály, amely megtiltja az olyan képhordozók (dvd-k, videók) csomagküldő kereskedéssel történő forgalmazását, amelyekeken nincsen feltüntetve, hogy Németországban megvizsgálták a korhatárhoz kötöttségét?

Így különösen:

Az ilyen képhordozók csomagküldő kereskedésére vonatkozó tilalom azonos hatású intézkedésnek minősül az EK-Szerződés 28. cikke értelmében?

Ha igen:

Akkor is igazolható az ilyen tilalom az EK-Szerződés 30. cikke alapján, a 31/2000/EK irányelvre⁽¹⁾ tekintettel, ha a képhordozó korhatárhoz kötöttségét egy másik tagállamban megvizsgálták és ezt megfelelően feltüntették rajta, vagy az ilyen, más EU-tagállam általi ellenőrzés enyhébb eszköznek minősül ezen rendelkezés értelmében?

⁽¹⁾ HL L 178., 1.o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.